

Szerkesztőségi iroda:
R.-Szombat, Losonezi-utca 24.
sz. Ide intézendő a lap szellemi
részét érdeklő minden közle-
mény és levelezés.

Bérmentlen levelek nem fo-
gadtnak el.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:
R.-szombat, Losonezi-utca 24.
sz. **Rábely Miklós** könyvnyom-
dájában. — Ide intézendők a
kiadóhivatalt illető előfizetési
pénz-, hirdetésmény-, nyil-
tér- és fel-szólamlások.

Hirdetési díj:
Egy négyhasábos pe itor tér-
fogata . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás
után . . . . . 30 kr.

Nyilttér:
Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonezi-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legezlszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Egy szerény indítvány.

Rimaszombat — de megyénk többi városa is — méltán tarthat igényt elismerésre azért, hogy alig van társadalmi nemes czél, melynek érdekében ne alakított volna már egyleteket, de — s ezt sajnálattal jelezzük — alig van ezek közt egy-néhány, mely sikeresen tudná megoldani feladatát, főleg annak tulajdonitunk, hogy nagy on szét-
csesoljuk erőnket.

Nem akarjuk most azon — már lapunkban is tárgyalt — régi eszmét újból feleleveníteni, hogy az erők egyesítése képezi legjobb biztosítékát a sikernek, mert hiszen ez — általánosságban szólván — összpontosítás volna, amitől a mi jó magyar természetünk ugyancsak idegenkedik, — de a koresolya-egyesület e hó negyedikén tartott közgyűlése, s különösen azon határozata folytán, mely szerint egy koresolya-esarnok (pavillon) szükségessége kimondatott, s ennek létesítésével a választmány meg is bízott, kötelességünknek tartjuk — mielőtt indítványunkat megtennők — az intéző körökhöz azon tiszteletteljes kérdést intézni: nem tartják-e időszerűnek a koresolya és torna — mint a közös cselekedésben amugy is két testvér — társulat egyesítését?

Több közös érdek teszi — előttünk — s bizonyára sok olvasóink előtt is — kívánatosá ez egyesítést.

Ime mindjárt a legelső ok, mely alig szorul különösebb fejtegetésre.

A koresolya-egylet évek óta keresi az eszközöket ahoz, hogy esarnoka s a koresolya tér — utóbbi kedvező téli idő járás mellett — minél használhatóbb, és látogatottabb legyen. A torna-egylet — vagy hát nevezzük atletikai klubbnak. — már egy pár éve megalakult ugyan, de alig tud életjelt adni magáról, mert tere, felszerelése nincs. Amaz, egyoldalú hivatásánál fogva, csak a

téli hónapokban működik, emez bár működése nincs kötve évszakhoz, egyetlen nyilvános ünnepélyen kívül eddig alig tett valami figyelemre méltót. Mindkettő, úgy szólva, legszükségesebb eszközök hiányában nem képes oda hatni, hogy népszerűségét mindig tágasabb körre kiterjesztve, évről-évre gyarapítsa tagjai számát s általuk biztosítsa azon czélt, hogy testedző, szellemelevenítő szórakoztatásával magához bilineselje különösen a fiatalságot, — fejlessze a szellemi és testi erők rugékonyságát, irányítva nemesre a szórakozási vágyat.

Nem gondolnók, hogy ez egyesítés útjában valami számbavehető akadályra találunk. A kérdés csak az, mit akarunk vele elérni? Egyszerűen azt, hogy amit nem tudott eddig megteremteni a torna-egylet, aminek létesítésével a koresolya-egylet évek óta foglalkozik, s foglalkozhatik még éveken át eredménytelenül, az létesüljön mielőbb.

És hogy egy olyan tér, olyan esarnok, mely mindkét — most külön — egylet czéljainak megfelelő legyen, nagyobb nehézség nélkül s aránylag elég gyorsan létesíthető lenne, az — legalább szerintünk — kétséget nem szenved annál kevésbé, mert ez, ugyszólva, már követelménye a szellem-és testképzése mai irányának, amit elismert a közoktatásügyi kormány is akkor, midőn nagy súlyt helyezett a tornatanításra.

Különösen Rimaszombatban meg vannak ehez a könnyen igénybe vehető eszközök. Mindenek előtt ott van mindkét egyletnek több, avagy kevesebb rendelkezés alatti jövedelme, ott a város, a festületek, az egyesek áldozatkészsége, melyhez bizalommal fordulni lehet. A koresolya tér fölhasználható lenne, mégpedig nagyon czélszerűen, minden évszakra át; a torna-és koresolya-esarnok felépítésével, sőt felszerelésével is meg lehetne bízni egy lelkiismeretes szakértő vállalkozót, kinek munkabérért

biztosítaná az alapító, örökös, rendes és foglalkozó tagok tagsági díja.

Ime rövid körvonalokban indokolása azon indítványunknak, hogy a torna-és koresolya-egylet összszeolvadva alakuljon át atletikai társulattá.

Ajánljuk figyelmébe azoknak, kik a nevezett két egylet ügyeit intézik.

A Rimaszombatban 1887. évi decz. 16. és 17-én tartandó rendes téli megyebizottsági közgyűlés tárgysorozata.

1. Alispáni jelentés a megye állapotáról.
2. Különféle bizottságok megalakítása.
3. Belügyministeri rendelet a megyei alkalmazottak nyugdíjszabályzata tárgyában.
4. Belügyministeri rendelet a hivatalról lemondott tisztviselővel szemben követendő eljárásról alkotott szabályrendelet tárgyában.
5. Belügyministeri rendelet a betegség folytán munkaképtelen megyei tisztviselővel szemben követendő eljárásról alkotott szabályrendelet tárgyában.
6. Belügyministeri rendelet a járási beosztásról és tisztviselők létszámáról s javadalmazásáról szóló szabályrendelet tárgyában.
7. Belügyministeri rendelet a tisztviselők hatásköréről, munkafelosztásáról stb. alkotandó szabályrendelet tárgyában.
8. Belügyministeri rendelet a szolgabírói pénzkézelési napló megvizsgálása tárgyában.
9. Földmívelési ministeri rendelet a házi iparcikkeknek szabadon áruhatása tárgyában.
10. Honvédelmi ministeri rendelet az 1888. évre szükséges lovak összeírása tárgyában.
11. Vallás és közoktatásügyi ministeri rendelet a „Fáy Gusztáv“-féle alapító levélre vonatkozólag.
12. Békésmegyei közönségének átirata a kisdédvők felállítására érdekében.
13. Beregmegyei közönségének átirata a megyei tisztviselők nyugdíjalapja javára rendezendő sorsjáték ügyében.
14. Pestmegyei alispáni hivatala által megküldött „Magyar Játékszín“ című munka.
15. Az árlejtő bizottság által beterjesztett jelentés.
16. Egészségügyi bizottság véleményes jelentése a Feled községben felállítandó gyógytár kérdésében.
17. Egészségügyi bizottság véleményes jelentése a Pohorellán felállítandó gyógytár kérdésében.

TÁRCZA.

Köd.

Mottó: Apres nous le deluge.

„Ködös, borongós őszi nap,
Beült hozzám az unalom.“

Igen! Merengéseim közepette minden nesz nélkül csak ott termett előttem, s helyet foglalt velem szemben. Mikor jött, hogy jött? Isten tudja! Köd előtte, köd utána, őt nem látja senki. Aggodalommal vettem szemügyre az új jövevényt. Összetört alak, rut ránczos arc, nagy fene bozontos szemöldök: Azzal kezdte, hogy egy végtelen nagyot ásított. — Az ásítás ragadós, utánoztam én is. Dejszen apó (vén volt, mint az ördög talyigája) — gondoltam magamban — ha te engem így mulattatsz, mihamar ajtót mutatok. Az öreg elleste gondolatomat s megszólalt:

— Köd, mindenütt csak köd! Fiatal barátom! az egész élet csupa köd!

Ne ez ugyan elég világfájdalmas bevezetés, de nem esudálkoztam rajta, mert az öreg kívülről jött s a földre ereszkedett sűrű ködből bizonyosan benyakalt. — Mindamellett hátkodtam őt kapaztatni, mondván:

— Talán még sem úgy van egészen. Fény és árny, napsugár és áthatlan köd, egymást váltogatják az életben.

Az öreg keserűen mosolygott.

— Fantásia fiatal barátom! fantásia! Aranyos képzelődés. Minden csak képzelődés, az egész világ üres képzelődés . . . köd . . . csupa köd.

Megtörültem szememet, ha nem ködös-e? Keztem hinni, hogy csakugyan minden képzelődés, az öreg is. De nem . . . resegő hangjával tovább folytatta:

— Hallja csak. A multkor voltam a színházban. Szép volt, nagyszerű volt. De mi volt? Köd . . . csupa köd!

Közbevettem:

— Boesánat, én is ott voltam, a köd, az kívül maradt, s a színpadon én eleven, mozgó alakokat láttam. De milyeneket? Fülemlő hangon esicsérgő, hajnalpiros arcú, ragyogó szemű alakokat. No voltak mások is . . . de . . . de köd nem volt.

Az öreg gúnyosan felkaczagott: — Idealismus! csupa idealismus. Fiatal barátom a ködtől nem látta a ködöt. Mit is játszottak? „Nézd meg az anyját“ Megnézte ön az anyját?

Siettem bizonyítani:

— De meg ám! Kettő volt uram! Az egyiknek esábitóan ragyogott a szeme, a másiknak hamisan mosolygott az ajaka. Volt miért! Lépre vitt mindkettő egy-egy embert. Az egyik megragadó drámai erővel, a másik elragadó eleganciával játszott. Való volt az uram! nem hitvány köd.

— Való? A köd is való, de rövid való, az egész színház csupa rövid való . . . köd, az a darab is merő köd. Mit hisz az egyik anya? Hogy egy fiatal ember, a kinek ő leányát szánta, a szerénység mintaképe, s az a szerény fiatal ember épen ő belé bolondul. Mi volt az anya hite? Köd . . . szétfoszló köd. S mit gondolt a másik anya, az ideig-óráig szorgalmatoskodó Mártha (azaz boesánat Janka volt és nem Mártha)? Hogy egy gazdag vót szerezheth. — Csalódott. Köd volt az egész . . . szétfoszló köd . . . minden köd.

Merészkedtem kockáztatni:

— Hát a lányok szerelme? (már t. i. a darabban szereplő leányoké, mert az életben alig kockáztatnám meg e kérdést.)

— Ah hiszen a költők nem is tudnak egyebet, mint az örök szerelmet csépelni. De hát térjünk a leányokra. Megvizsgálta ön a leányokat?

Szerényen elpirultam ez indiskret kérdésre . . . de hát igaz volt . . . megvallottam:

— Igen! Rájuk tekintettem úgy lopva . . . de vizsgálni . . . ah! Hanem azért láttam a szemek villámát, hallottam a szivig ható dallamos hangokat. Uram! nem lett volna fiatal ember az a két ifju, ha azok a szemek, azok a biborarcok, azok a dallamos behízelgő hangok szerelemre nem tüzeltek volna őket. S mégis úgy csapodárkodott az egyik fiatal ember! Nem érdemelte meg azt a széke anygalt, a másik a barnát . . . no ott a színpadon úgy mutatta magát, hogy megérdemli.

Közbedörgött az öreg, s fujta a maga nótáját:

— Csapodár volt az ifju? Az egész világ csapodár, a remény is csapodár. Köd. Festi az ablakokat, kápráztatja a szemet, a leket. Eloszlik a köd, s marad az üres lég, a végtelen semmiség. Minden köd. Fiatal barátom: volt a darabban egy nagybátya. Mi volt ennek az elve? „Nézd meg az anyját, vedd el a lányát.“ Közmondás. Igaz-e? Az asszonyi furlang ezt is kijátssza, az asszony mindent kijátsszik. A nagybátya csalódott. Mi volt elve? Köd . . . csupa köd . . . minden köd.

A sok köd hatott reám, s elkomolyodtam, mint a ködös idő.

— Uram! — mondam — igaz, hogy annak az embernek a nézete ködös volt, de ebben a ködben oly határozottan, oly ügyesen mozgott, hogy igazán megérdemelte azt a sugárzó fényt, a mely a darab végén felnyitott szemébe lövellt. Hát az egyik anya férjét övezte-e a legesélyesebb köd is? Oly realis, oly élethű alak volt ez, hogy keresni kell párját. Jóízű mondásai, conceptualis szerepe méltán derítették fel a közönséget. Hát az a balatonfüredi szerelmes, az igazi Don Juan? Uram! nem szeretta volna, ha csak köd lett volna az, a kit ő szerelmes lelkével átölt. Hát a felsült szerelmes, akit csak az Isten örzött, hogy két szék (majd egy irtam, hogy két szép) közt a pad alatt nem maradt. A kujon! Minek nézett ő a férjes nő ragyogó szemébe? Persze hogy elkábult, s magára haragította kedvesét. En, s azt hiszem a közönség is megboesátotta esapodárságát helyesen alakított játékáért.

Dörmögött az öreg, s nehézkes szempilláit ujjával támogatva emel fel:

— Nines köd? nemlátja fiatal barátom! Ott volt az inas. Mivel szólni nem lehetett neki, hát tisztéhez képest hűségesen belebámult abba a szép világba, melyből neki csak a parancs jutott . . . no meg a kihordott bouquetteok illata. — Mi volt előtte az a szép világ? Köd . . . csupa köd . . . minden köd.

Felhozott az öreg előt a mulatságot, a mikor a termet a csillárok mellett a még százszor ragyogóbb szemek világítottak be. En eltévedtem e csillagok közt, s most is bolyongok. A felhevült arcok rózsapírját most is látom, a zengő szavak bűvös erejét most is érzem. Uram ott volt ön!?

Az öreg szomoruan bolintotta meg fejét:

— Ott. Láttam ködöt . . . mindenütt ködöt. A leány ábrándosan hajította fejét a fiatal ember vállára . . . az ifju szíve lázasan dobogott, s így lejtették végig a termet. Mi volt mindez? köd. A zene elhangzott. A szívnémóra az ábránd elrepült. Köd . . . mindenütt csak köd . . . az egész élet csupa köd.

Felelni akartam, de öregemet nem láttam többé. Elment . . . eltűnt. Köd előtte, köd utána . . . nem látta senki. Ki néztem az ablakon. Csendesesen szitált a köd. Köd és köd. Hát igazán köd volt az a műkedvelői előadás és táncmultság? . . . No én még szeretnék ebből a ködből néhány lehelletet! Tudom is, hogy gondoskodik erről a társulat, s egy újabb, élvezetes estéért kezességet nyújt

18. Alispáni jelentés a f. évi november havában fogarotostott pénztárvizsgálat eredményéről.

19. Felhívás az orsói magyar nyelv terjesztő egyesület partolisa érdekében.

20. A miskolci kereskedelmi és iparkamara előterjesztése vásárrendeltési szabályrendelet alkotása iránt.

21. Megyei kir. építészeti hivatal véleményes jelentése a Hruszó palak szabályozása tárgyában.

22. Nagyrőzei j. főszolgabíró jelentése a pohorellai tűzkárosultaknál hátralebélben levő inséges köcsön behajtása iránt.

23. Rozsnyói j. főszolgabíró jelentése a pelszei megyeház átvetele tárgyában.

24. Rimaszombati j. főszolgabíró véleményes jelentése az oszgyáni körjegyzőség ketté választása tárgyában.

25. Rimaszécsi j. főszolgabíró jelentése a Rimaszécs község és Jankovics Kálmán között lezajlott adósvételi szerződés jóváhagyása tárgyában.

26. Rozsnyói j. főszolgabíró jelentése a Borzova községi lakosok közmunkájának leírása iránt.

27. Rozsnyói j. főszolgabíró jelentése a gróf Andrássy Manó által fizetendő községi pótdadó tárgyában.

28. A megyebeli községek által beterjesztete 1888 ik évi községi költségelirányzatok megvizsgálása.

29. Kovácsvági község kérvénye Palkó Emilia gyógyköltsége felerészének a megyei gyógyalpból leendő fedezése iránt.

30. Gesztete és Jeszte község kérvénye inséges-kölcsönök biztosítása tárgyában.

31. Horka község kérvénye utjai és hidjainak megyei kezeles alá vétele iránt.

32. Rakottás község felebbezése az 1887-ik évi költségvetés ellen.

33. Dobsina város polgármesterének jelentése a város kibővített szabályrendelet tervezetnek jóváhagyása iránt.

34. Dr. Schvirian János orvosi oklevelének kihirdetése.

35. Az anyakönyvi nyomatványok mikénti szerkesztése tárgyában beadott előterjesztés.

Ezeneken kívül még több, a közgyűlés határnapjáig beérkezendő és közgyűlési elintéztést igénylő ügy.

Levelezés.

* * * december 4.

T. Szerkesztő ur! „Egy szép dolgot hoz elő az én lelkem.” Megható ünnepélyről jövek. A simoni-darnyai ev. ref. egyház tartotta ma majdnem két év előtt elhunyt lelképásztornának, az imairó Borsody Józsefnek, kegyeletos emlék ünnepét, requiemet azon alkalomból, hogy siralmára fölé kesergő özvegye s fiai szobrot emeltettek. Az egyház minden szépre jóra és nemesre fogakony tagjai meglepő részvétők öszinte könnyűvel siettek áldozni a kegyelet oltárán s ez által újabb kiáltó bizonygatót adtak annak, hogy ok a nagy papnak Borsodynak ihletett ajkairól halgatva; majdnem két emberöltőn át az Isten ígejét, mely náluk jó földbe hullván, termeszt száznanyi magot. — Mert avagy nem méltán empyinek mondható-e az érdem elismeréséből származott hírla és kegyelet nyilvánulása, mit a műveltség alantab fokán álló népünknek, elhunyt papjaink irányában oly ritkán, nagyon ritkán tapasztalunk?

Allott pedig ez a minél egyszerűbb, annál szebben koszorúzó emlékkönyv abból, hogy a reggeli istentisztelet alkalmával templomba gyűlt nagy sokaság előtt, az egyház derek ifjú lelkesze. Osváth István ur, remekül rajzolta le az elhunytat, mint embert, papot és imairót. — Szónoki fogás volt csak, midőn előbeszédében mondta, hogy a távol miatt nem volt alkalma Borsodyt alaposan megismereni. Féltékeny megzafolta ezen állítását különösen az „imairó” rajzában, midőn talán talán elleste és esetelte annak imairó lelkületét, hitét, jellemét s azt a minék örült, azt a minékki fájt . . . életében.

Templom után, a kegyeletos női kezek által font ko-

az a tapintatos, ügyes rendező, a ki azt a darabot oly szépen tudta elrendezni, s a kit az Isten sokáig éltsen.

A doloseens.

A rimavölgye.

(Folovastatott a följirazi társulat f. évi márcz. 10-én tartott ülésén.)

(Vége.)

A Rima völgye kender és lentermelesre is fölötté alkalmas talajjal dicselkedhet; a kész vásznat, melyet a családok a saját eséljakra fel nem használhatnak a rimaszombati és putnoki, de sőt a rozsnyói országos vásárokon adják el.

Tiszoloznak papir-gyára is van: de a mely különösen esomagoló-papirt készít, s az egész eszteudó keresztül 200,000 mm. rongyot használ fel.

Tollal leginkább a rimaszécsi vásáron találkozik az ember, a Rima-völgyön nem a gémes azaz a szürke ludat tenyészít, hanem a hófehéret. A miskolci kamara jelentése az 1882 ben Rima-Szécsen tenyészített ludak számát körülbelül 1200-ra teszi, s rendszeren mintegy 5 millió toll és pehely vándorol Balassa-Gyarmatra, innen aztán Budapestre. A toll ára akkor métermázsánként 35—40 forintot tett, a pehelyé 70—75 frtot, de sőt százat is.

Sonkolyosok a Rima-völgyön ma már nincsenek: a Sajó mentén, Rozsnyó körül még van, a ki mézzel és viaszszal kereskedik.

Gömörben az 1884. évben házi iparral 13,450 egyén foglalkozott, vagyis az összes lakosság 781% s e tekintetben az egész ország hatvanhárom vármegyéje között a huszonnegyedik helyet foglalta el. Legtöbb házi iparos volt a fazekasok közt, t. i. 232, mi a 359 agyagiparral foglalkozó mesterember számához adva, ezen a környéken tekintélyes szám. A készítmények értéke a hatezer forintot megközelítette.

A férfiak összes száma, a kik Gömörben valamely házi iparral foglalkoztak, 1581 volt; a nagyobb rész a nőkre esett, 11,869; mely számban már tíz-hat éven alul (1,584) és azon felül levő (2,382) leányok is befoglaltanak. Szövösök az egész megyében 4908 volt; varrógép 123; eszterga 6. és korong 20.

Nyomdájja Rimaszombatnak kettő van.

Az ipar-társulat száma 1882-ben volt:

a) Tiszolozon a szűresapó-ipartársulat tagok száma 00, eszmadia ipartársulat 00.

szorukat vivő leányserég előlmenése mellett, néma esendben vonult ki a nagyszámu gyülekezet a közeli temetőbe s állotta körül könnyes szemekkel az ünnepeltnek szoborral ékesített siralmát, melynek közvetlen közelében nyugosznak egyik elődének, egyházmegyének egykori (1818—1853) főjegyzője Kajári Istvánnak, — s ugyanesak nem messze Csizi János kitűnő tanítónak hanvaik is. Mészáros József s. lelkész és Csizi Miklós tanító urak alkalmi jeles beszédek után, mind a három sir érdemszerűleg bőven megkosztaltatt s ez emlékoszlop, a szónokok által, a gyülekezet örökösére biztatott.

Hányos lenne tudósításon, ha fel nem emliteném az ünnepély alkalmával nagy sikerrel közreműködött simoni-énekart, mely egyházmegyék illető sársulatai között egyike a legkitartóbbak s kitűnőbbeknek. „Az ur az ő szolgáltnak sem adott változhatlan erősséget.” Megfáradunk, kidőlünk. De hol az elismerés és hírla ily kegyeletos nyilvánulását látjuk, ott új erőt nyerünk a munkára, s mindenik kidült társunk siralmától megvigasztalva távozzunk.

Sarkvári.

Az ujévi üdvözlések megváltása.

A „Gömörmegyei magyar közművelődési egyesület” rimaszombati körének, — valamint a „Rimaszombati és vidéke nőegylet” választmánya által kibocsátott ivre aláírtak; s ez után kívánnak barátainknak s ismerőseinknek **boldog újévet**:

Csüder Károly, Dapsy Vilmos, Farkas Ábrahám és családja, Hamaliár Károly, Lászka József 2—2 frt, Abonyi Pál, Abonyi János és neje, Alim Márkus, Baksay József és neje, Bornemisza Lászlóné, Bornáth Gyula és neje, Baksay István és neje, Brucker Ferencz, Bodor István és családja, Bornemisza László, Banyó Lajos, Barna Imre, Benyó Béla és neje, Bliczky Viktor, Czékora János és neje, Dapsy József és neje, Dekmann testvérek, Esegly Ferencz és neje, Folyami Kálmán és neje, Fábry János és neje, Fülöp Beniamin és neje, Fornót Jenő, Glanf Pál és neje, Groó Vilmos és neje, Gellmann Sámuel és neje, Gees István és neje, Horváth János, Hudoba Samu és neje, Hárlich Lajos, Holló Dénes és neje, Hennyey Kálmán, Institorisz Endre és neje, Kishonthy Gyula, Káposztás József és neje, Kovács Zsigmond és neje, Konyha Géza és neje, Konyha József és leánya Lada, Kres József és neje, Lengyel Samu, Lányi Bertalané, Lányi Bertalan, Dr. Löcherer Tamásné, Dr. Löcherer Tamás, Ladányi Józsefné, Ladányi József, Lászka Józsefné, Dr. Lichtschein Adolf, Lokcsinszky Endre, Molnár József, Molnár Józsefné, Madarassy Dezső, Dr. Marikócsy István, Mészáros Clema, Mészáros Bilint, Medveczky Sándorné, Marton Rudolfné, Mariássy László, Nagy Ferencz és neje, Polgáry Károly és neje, Paczek Emil, Raisz Emma, özv. Richter Danielné, Dr. Ricsker Gyula, Risky Bertalan és neje, Rónay Gyula és neje, Dr. Szabó Samu, Dr. Szabó Samu és neje, Sütő István, Samarjai Jánosné, Samarjai János, Szabó Sándor, Simko Sándor, Szőlősy István, Széplaky Lajos, Szeredinszky Sándor, Szontagh Károly és neje, Sztanivszlavszky Adolf, Stech Kálmán, Szakall Vince, Sütő Istváné, Tibély Zsigmond és neje, Terhes Pál és neje, Tóth József és neje, Törköly József és neje, új Török László, Vozáry György és neje, Vályi Szentmiklósy Erzsé, Dr. Vöröss Samu és neje, Weisz Károly, Zichar Gusztáv és neje, Zsembery Adolf 1—1 frt, Kemény Bertalan 60 kr, Andrássy László, Lengyel Pálné, özv. Szabó Mikálné, Szalóczy Dánielné 50—50 kr, Rakótyai Lajos 20 kr.

Felhívás.

Az országszerte számos esetben előforduló tüzesetek, különösen a szomszéd várost Lónozcot mult nyáron elrémítő tűz-riadalom városunk ható-

b) Klenőczon a szűresapó-ipartársulat 21, eszmadia-ipartársulat 25, összesen 46.

c) Rima-Szombatban kereskedő-ipartársulat 15, lakatos-ipartársulat 25, cipész-ipartársulat 16, eszmadia ipartársulat 117, szűresapó-ipartársulat 30, asztalos ipartársulat 18, l. ipartársulat 66, timár-ipartársulat 35, összesen 322 tag.

A Rima alsó völgyében ezek szerint — mint már fentebb is láttuk — a földmivelő nép a tulnyomó, melynek még iparos osztálya sem lehet el, különösen nyáron, kukoricza földje nélkül, s a mag a nehéz fekete, nyirkos, majdnem azyagos talajban gazdagon fizet.

A burgonyát Gömörben Rozsnyó vidékén Chászár András ügyvéd terjesztette, ma Klenőczon ezzel van beültetve a község határának 30%-ka, Rima-Szombatban csak 2%.

Tiszolozon az almának mintegy 25, a körtének 40, a szőlőnek 10, a diónak 8 válfaját ismerik, a szőlő kevés mindenütt, Rimaszombat mellett a „Pap harasztja” nagy-szerű gyümölcsös kert volt s a Kikircs és Nagy hegy hajdan bő és vig szüretet tanui valának.

Rima Szécsen Coburg herczeg uradalmában igen finom magyar dohány terem.

A Rima völgyének másfél évtized óta élénk vasuti összeköttetése van: Feledtől Tiszolozra, s ha reménylenünk szabad, talán már közelről egész Rhóniezig is.

A gömöri iparvasutak hálózatának építését, a hova a mi pályánk is tartozik az 1870 évi XXXI. tez. rendelte el, s a pénzügyminisztérium egy konszortiumnak adta ki; de a mely az engedélyokmány 6 ik §-át be nem tartotta, s így a következő évi XXXVII. t. ez. az iparvállalatok tulajdonosa előtt az engedélyt megszüntetnek jelentette ki, s felhatalmazta a ministert, hogy a) a magyar államvaspálya bányrévi állomásától Feleden keresztül ugyanazon pályára félkei állomásig mozdony vasutat építsen, a mely b) Birmérvétől Rozsnyóig át Dobsináig, c) Feledből az a) pont alatti vonalból kiindulva Tiszolozig ágazzék el.

Ugyanezen törvényezikkely határozta meg azt is, hogy a nevezett vonalak kiépítéséhez és üzletképes állapotba való juttatásához az ország mértföldenként 100 000 frittal járuljon, s 311.000 frt. 5%-kal kamatozó és 4/5%-kal törlesztendő elsőbbségi kötvények általi szerzettessék be, a melyek fedezését az állam mértföldenként 18,038 ezüst forinttal biztosította: mihez az érd-kelt felek is hozzá járultak s a 311,000 frton felül a még szükségendő befektetési tőke kamatainak törlesztése végett a megnyitástól számítandó tíz esztendőre 4,000 frtot vállaltak magukra.

szágát is megfelelő óvo-intézkedésekre kényszerítette.

6% tűzvéd-adó vettetett ki a város mindazon lakóira, kik személyesen s tényleg tűzoltói szolgálatot nem teljesítenek, — a mely intézkedés a jelenleg létező egylet működésének határát — messze kiterjeszti, — úgy hogy ennek következtében az új szabályrendelet életbe léptetésével egyidejűleg az egylet újból szervezése is elkerülhetetlenné vált.

A rendezés csak egy népgyűlésen történhetik, miért is a városi tanács 4083/1672—887. számú végzésével nyert megbízás alapján a gyűlés határidejűl folyó december hó 18-ik napjának delelőtti 11 óráját tűzöm ki a vérosháza tanácstermébe, mely helyre és időre az eddig működő tűzoltó-egylet minden tagját s a város polgárait tisztelettel meghívom.

Rimaszombat, 1887. december 8-án.

Szabó György, polgármester.

Hírek és vegyesek.

Hejyreigazításul T. szerkesztő ur! Bacsas lapja legközelebbi számában a „műkedvelői előadás”-ról szóló értesítésében az foglaltatik, hogy „a kitűnő rendezés” a mi érdemünk. — Birmennyire bizsgló reánk nézve ezen állítás, mégis mint teljesen alaptalan, kénytelenek vagyunk hejyreigazítani, mert ez kizárólag Lengyel Samu és dr. Veres Samu érdeme, kik sem időt, sem fáradságot nem kímélve, a sok kényelmetlenséggel járó rendezést, a jótékony czél iránti kegyeletből szivesek voltak magukra vállalni. A tudósító tévedésbe az ejthette, hogy a műkedvelő társulatnak rendezői mi vagyunk, de sok oldalú elfoglaltságunk miatt ez uttal a rendezésben részt nem vehettünk. Ennek következtében, hogy az előadás oly fényesen sikerült, a szereplők lelkiismeretes szorgalma és áldozatkészsége mellett mindenesetre a fentebbiek érdeme, minék folytán mi az elismerés koszoruját, mit érdemtelennül nekünk adtak, kész örömmel és öszinteséggel nyújtjuk azoknak, kiket az legméltóbban megillet. Rimaszombat, 1887. december 5.

Bodor István.

Törköly József.

Aranymise Murány-Alján lélekemelő ünnepély folyt le f. hó 4-én. A Murány esperesi kerület érdeműs esperese s a város közszerzetnek örvendő plébános, Horváth József ur, a vidék általános „Jóska bácsi”-ja tartotta e napon arany szent miséjét és születésének 73-ik évfordulóját. Már hetekkel az előtt élénk érdeklődéssel néztünk e nagy nap elé . . . a derek murányi magyar szellemű nép óhajta várta az alkalmat, hogy szeretett lelki atyja előtt forró érzelmeinek kifejezést adjon. — S az ünnepély egyszerű magasztossága esakugyan méltó volt azaz szeretethez, melylyel e város lakói az aranymisét iránt mindenkor viselteték. Az ünnepély templomi részét Verbjár Péter jolsvai plébános nagy gondval készített s élék hévvel előadott szent beszéddel kezdette meg, a nyíra szívhez szólva, hogy az nemesak az ünnepeltet, de a közönség-t is melyen meghatotta. A szt. beszéd után Verbjár Pál samsonyi prépost-kanonok ur manufactursága, Szepessy József nagy-rőcei, Sztasko Ferencz süveteri plébános és a helybeli segédlelkész Bliczky Gusztáv ur segédlete mellett lépett az oltárhoz, mely előtt a jubilans, előtörő könyei közt, szivereható hangon intonálta a „Te Deum”-ot. — Szent mise után az ünnepelt jelen volt testvére Horváth Mari kisasszony, rokonai: Fischer Károly és Horváth László és családjuk, s pájtásai, ugyszintén a nagyszámu előkelő közönség megállása után a jubilans vendégszerető házába vonultunk, a hol gazdag lakoma várt reánk. Egymást erő toasztok fűszereztek a kedélyes ebédet.

A hitelművelet lebonyolítását az Unio-bank teljesítette, hogy minő szerenésével, köztudomású, ambar, mint a pénzügyminisztérium 1867—1871. évi működéséről szóló munkában olvastuk, főbefolyással birt a vállalkozásra a közjogi viszonyok megszilárdulása s a külföldnek erősbödött hite hazánk életképességében.

A Rima mentét ezek szerint ott, a hol még két évtized előtt kenderhámba fogott lovak, kalabinás, fakó tengellyel ellátott kocsi és nehez társzekerek tarkították: ma prűszkölő gözmözdony robuszta készült, s áruat a tót, a kishontengeteg erdők mélyéből kiszámíthatatlan előnyökkel viszi rendelkezési helyére, a répebb városok piacára, úgy hogy valóban nem győzünk esodálkozni rajta, hogy honnan, és miért kezd terjedni kívált az iparkodó és nem a leg-szegényebb tót nép között az a maszlag, a mely őket az Oceánon túl fekvő ismeretlen országokba esábitja?

Es itt, szerintünk lényeges különbség van a tősgyő keres magyar és tót lakosság között. A tót el megye néhány garast erő fakanalával a balkán szigetekre, sőt tovább is, Chersonesusba, Köves-Arábiába: és vígan él. Tanuja voltam, midőn egyszer kívándorló esapat utazott a bécsi hajón, a melyen a legvénebbek egyike, csak akkor eszmélt fel igazán, amikor már a horgonyt felszedték, s ha társai, illetőleg a józanabbak fel nem tartózták, a habok közé ugrik, hanem aztán elégségesnek gondolja mindkét karját áldólag a parton ácsorgó asszonyok felé terjeszteni, s minden legkisebb könyhullatás nélkül odakiáltani: „Ze by vám pán Boeh pozhchna!”

Nem így a magyar paraszt. A ki ha csak Jánosiba vagy Bútkába költözik is: megáll, még egyszer visszanez, s a falu tornyán mészázva tör ki a legmélyebb sohaj kebléből: „. . . Soha se intessz, edes falum tornya, nem mehetek vissza, sok az én irigym!” — majd midőn annak éreznelye imára kondul: keserűséggel folytatja — kongasd von Robotos! bueszutatót húzol! az a ti rosszatok messze utnak indul, s nem hagy itt egyebet, csak ideje javát, esendes szeretetét, nyugvó holtottakat.**)

Findura Imre.**)

*) Tóth E.: A falu rossza III. felv. 3. jel.

**) Kötelességünknek tartjuk megjegyezni, hogy e műből kihagy-tuk a statisztikai összehasonlító számadatokat, melyek szakismerők előtt ugyan szintén érdekesek — de kedves olvasóink nagy részére nézve talán fárastók lettek volna. Szerk.

A jubilans pápa ő szentségére emelé poharát, ki szintén e hónapban fogja ünnepelni felszázados papi jubileumát, — majd meg ő felségét, apostoli királyunkat, a megyei püspök Dr. Schopper György római gróf s pápai trónálló ő méltóságát, jelenlévő vendégeit s végül hugát élette. Verbjár Pál prépost-kanonok ur pedig a „jubilausra“ emelte poharát s szavait lelkes éljenzés kísérte. Az est hozta meg azonban a „jubilans“ számára a legnagyobb meglepetést. A helybeli tanító Droppa József vezetése mellett ugyanis 130 tanköteles gyermek fejezte ki üdvívánatait magyar nyelven, égő faklyákkal kezükben indultak ki az iskolából s vonultak a fel a piacra a plebánia elé, környezve, ugyszólván a város összes népe által. Továbbá ezen estélyt kimagaslóan emelte a közszeretben levő s a vidéken ösmert, szelleműs szónok, a helybeli segédlelkész Beliczky Gusztáv ur fellépése. ékes szavai, hatalmas előadásával s modorával mélyen hatottak úgy az aranytűs papra, mint a közönségre. — A szíve mélyeig meghatott jubilans kegyesen köszöntte meg a kitüntetést, a menet pedig szép magyar dallamok zengése mellett, faklyás sorokban kerülve meg a piacot, az iskolába visszatért. — Valóban egyszerűsége mellett is szép ünnepnap volt ez, melynek emléke soká fog élni a mi szíveinkben.

Gyászhir és kegyeletos alapítvány. Lenkey István Jánosiban lakó gazdasági igazgató folyó hó 5-én vesztette el 7 évig szenvedett, áldott lelkű nejét: néhai Bém Mariát. Az a sok lélekpróbáló szenvedés, melyet hét év alatt ágyhoz szeggetten átél s melynek nem megszüntetésére, de csak enyhítésére is képtelen volt az emberi tudomány, hadd legyen eltemetve vele, — de az a páratlan jó, önfeláldozó szív, melyet minden jóakarója, barátja iránt tanusított, az feledhetlen marad, annak emléke visszaköveteli őt a sírtól. Hogy mit vesztett benne a derék férj, azt csak érzeni, de szavakkal kifejezni nem lehet. Az a bánatban megtört alak ott a koporsó felett — a folyó hó 7-én végbement temetés alatt — egy mindent kifejező bizonyosság levél volt arról, hogy mily drága hamvakat takar az a néma koporsó. A megboldogult 57 évet élt, gazdag szülők gyermeke, ki megfelelő nevelésben részesült. Résztvevő, érző szívet vitt magával az életbe, melylyel oly szívesen osztott a mások bajában s a hol tehette, szívesen segített az elhagyottakon. Szeretett volna maga körül mindenkit boldognak, mosolyogva látni. Mily kegyetlen végzése a sorsnak, hogy ő hét évig volt kizárva az örömeiből. Nyugodjanak békén porai a sokat szenvedett nemes léleknek! Temetése f. hó 7-én ment végbe nagyszámú résztvevő közönség jelenlétében. A koporsóra többen küldtek díszes koszorút. — Az egyházi szertartás a róm kath. egyház rituza szerint történt, ugyanazon, hogy a liturgiál bévégzése után mind a háznál, mind a temetőben a jánosii dalárda is elmondott egy pár gyászdalt, ebben fejezve ki kegyeletét az elhunyt, osztozó részvétet a bánatos férj, a dalárok hasonlíthatlan barátja iránt. — Lenkey István ur a feledhetlen nő emléket megörökíteni kívánván, egy száz forintos kegyeletos alapítványt tett az általa bírványozásig szeretett dalárda javára, ez alapítvány kamatait a dalárda használja mindaddig, míg fennáll, ha azonban valamely nem remélt eset következtében felbomlani találna, azon esetben a 100 frt iskolai alapítványára lesz oly módon, hogy annak kamata egy szegény, esetleg árva gyermek iskoláztatására lesz fordítandó. — Ez utóbbi feltétellel is tökéletesen megfelel az elhunyt nő jó szívének, ki maga is felfogta gondját egynek az ur kiesniel közül s azt oda adó anyai szeretettel ápolta, nevelte. Midőn a jánosii dalárda tiszteletteljes köszönetet mond a nagylelkű alapítványért s igazi részvétet osztok az ő rendíthetelen jó barátja bánatában, egyszersmind egyetemesen óhajtja hogy a kamatokhoz való elsőbbségi jogát soha el ne veszítse. r. t.

A korcsolya-egyletünk közgyűlése második összehívás után, ma egy hete, e hó 4-én d. u. tartott meg a város háza tanástermében. Olyan „szép“ közgyűlés, mint a milyen ez volt, csakugyan megérdemelné, hogy a ritkaságok közé sorozzuk, ha nem volnánk meggyőződve, hogy az adott példa ezután még több követőkre talál. Az igaz, hogy a megjelentek száma csak megközelítette a huszat, de ha megmondjuk, hogy kétharmad részben nők voltak jelen, senki sem fogja esodálni, ha a közgyűlés értéket háromszorosa becsüljük, már csak azért is, mert a felmerült kérdések általában, ritka egyetértéssel lettek elintézve, — különösen az elnök választásban — annyi melegség nyilvánult, hogy csaknem féltettük tőle a jeget, mely ezután fog képződni — — — már tudniillik a pályán. Különben a hölgyek emez érdeklődését az egylet ügyei iránt annál nagyobb elismeréssel és tisztelettel üdvözöljük, mert valószínűleg, nekik lesz köszönhető az egylet újbóli megalakulása, mert kétségtelen, hogy vonzerjük segítségével, mint mindenütt, ugye e téren is ellenállhatatlan hódítanak. A közgyűlés lefolyásáról következő értesítés fekszik előttünk. Jelen voltak: Molnár Józsefné, Ladányi Józsefné urnok. Adorján Rózsa, Glöz Margit, Török Clema, Marton Mariska, Madarassy Vilma, Madarász Margit, Csider Gizella, Benkovics Vilma, Marton Anna, Török Ilona kisasszonyok, továbbá Institorisz Endre elnök, Dr. Lubik János, Liszka József, dr. Kemény Andor, dr. Löcherer Tamás. Folyami Kálmán pénztárnok és Lukács Géza titkár. — Institorisz Endre elnök a közgyűlés megnyitása után jelentést tett az egylet működése közelebbi szakákan elért pénztári eredményről. E szerint az egylet vagyona felszerelési értékén kívül ma 540 frt 20 kr., daczára annak, hogy a mult téli kedvezőtlen időjárás miatt a pálya fenntartás általában nagy, s különösen egy jéggyalu beszerzése tetemes kiadást vett igénybe. A pénztári számadást a vizsgáló bizottság teljesen rendben találván, pénztárnoknak a felmentvény megadott. Ezután az elnök, tisztársai nevében is — lejárva megbízatása — tisztijelől lemondott s helyén maradásra bírní nem lehetett, de dr. Löcherer Tamás is kitérvén a feléje irányult közbizalom parancsoló szava elől, Lukács Gézát érte a szerenese, hogy ő szép egylet elnöke legyen, ha bár ő is, mint a két előbbi bokros elfoglaltatása címén akart szabadulni a bizonyára kellemes, de amellet sok gonddal járó hivatal alul. Majd a választmány lett megalakítva a következő tagokból: Rendes tagokká lettek: Beliczky Viktorné, Groó Vilmosné urnó, Marton Lenke és Csider Gizella, kisasszony, továbbá dr. Löcherer Tamás, dr. Lubik János, Marton János, Liszka József, Simko Ferencz és ifj. Török László, póttagok: dr. Zehery István és dr. Kemény Andor urak. A korcsolya-csarnok felépítése elvben szükségesnek kimondatván, a választmány megbízottot, hogy ennek keresztültvitelére a kellő lépések tegye meg. Az ehhez szükséges

pénz beszerzését az egylet társadalmi uton fogja, lehetőleg minél gyakoribb közmulatságok rendezése útján megkísérteni, mire nézve a dalárda és műkedvelő társulat segélyét is kikérendi. Végül a közgyűlés a tisztviselőknél köszönetet szavazott az egylet ügyei körül tanusított önfeláldozó buzgalmaért, melylyel a tanácskozás befejeztetvén, a közgyűlés feloszlott.

Halálozás. Róth Pál, a magy. kir. államvasutak feleli állomásának főnöke, hosszas szenvedés után, 53 éves korában e hó 10-én elhunyt Feleden, kiterjedt és mélyen gyászoló családot hagyva maga után. Holnap d. u. 1 órákor fog eltemetni.

Magyén bizottsága évnegyedes téli közgyűlését e hó 16. és 17. napján fogja megtartani, az ezt megelőző napon pedig az állandó választmány ülésezik.

Rendkívüli közgyűlést tart a rimaszombati iparos segédek egylete ma d. u. 3 órákor a vározháza tanástermében, hogy a közelebbi Losonezon tartott kiállítás alkalmából kitüntetett tagjai közt a jutalmak és oklevelek ünnepélyesen kiosztassanak. — Ajánljuk e közgyűlést a nevezett egylet iránt érdeklődők szives figyelmébe.

A miskolcsi kereskedelmi és iparkamara f. évi dec. 14-én d. u. 3 órákor saját helyiségekben közgyűlést tart, melyre a kamara összes tagjai tisztelettel meghívottak.

Jótekonyczélú dalestélyt rendez a rimaszombati dalárda e hó 15-én a helybeli „Rózsa“ szálloda dísztermében, s miután ép e napon ülésezik a megyebizottság állandó választmánya, hinni lehet, hogy annak anyagi sikerét jelentékenyen fogják biztosítani a vidéki vendégek is. Ugyanez alkalommal mutatja be közönségünknek Danko Erneszt újonnan s kitünő erőkből szervezett zenekarát, melylyel meggyénk egykor előszeretettel támogatott muzsikusi jó hírnevét akarja ismét visszaszerezni. — Belépti díj e dalestélyre 50 kr. személyenként, s hogy a vendégeknek kitünő étel s italokban legyenek pontosan felszolgálva, aziránt a rendezőség Vidovics József vendéglős által megtétezt minden kellő intézkedést. Öszinten óhajtjuk, hogy dalárdánk buzgalmat fényes erkölcsi és anyagi siker koronázza.

Az ujví üdvözletek megváltása végett kibocsátott felhívás már eddig is nagyon szép eredményre vezetett. Az első pár nap alatt mintegy 103 frtnyi összeg iratott alá azok által, kiknek neveit fentebb közölni szerenesénk volt, s miután az aláírás ugy összegben, mint az adakozók számában nem kis mérvűen szaporodott, hisszük, hogy az adományozók neveinek folytatólagos közlésekor mindazokkal találkozzunk, kik mindeuütt ott vannak, hol a jótekonyságot gyakorolni lehet.

Tűz Simoniban folyó december 5—6-ika közti éjjelen 1—2 óra között rémes tűzlárma riasztotta fel Simoni község lakóit. A malom felé eső végen, hol még mindig legtöbb szalmás anyagot talál a tűz, most harmadszor lett gonosz kezek által kigyújtva. Ugyanazon gazdát már egy ízben földig lépőkölték, s az akkori gyújtogatással gyanu sitottak épen e hó 15-én fognak a helybeli kir. törvényszék által elíteltetni, vagy fölmentetni. Azon gazda újra föl építkezett s azóta harmadszor próbálják leégetni, már a multkor alkalommal újra leégették az óhát, gazdasági szerárát, akkor is mint most: négy különböző helyen u. m. bent az udvaron a hízalók két helyen, kint a szérűskertben egy boglya széna, s az újból felépített eserepes kő esűr 3 öies magasságban levő tetője, melyhez csak hosszú létrával lehetett hozzá jutni. Az ifjú tüzoltó csapat, mely a falu ifjuságából alakult, 5 perc alatt talpon volt s 15 perc alatt két hydrophor fecskendőjével teljesen eloltotta a tüzet, s így nem égett le, csak két hízaló őt, mintegy 200 frt értékben, melyből azonban biztosítva csak 50 frt érték volt. Megtalálták a boglyában és a esűr tetőn a bedugott esővát, mely egy jókora darab tapló, gyuta és kevés puskaporból állott. Azt hitte a gonosz, hogy míg az udvaron égő hízalóval vesztődnek, az alatt a nagy esűr kigyulad s az itt levő kut vize, mely alig egy jó kádnyi szokott lenni, elfogy, s víz hiányában védtelenül leég a boglya és a esűr. A nép hitte szerint ugyanazon ezügvány gyújtogatja, s számos tagból álló családtagjaival gyújtogatja a helységet. Sajnos aztán még, hogy a tüzoltó társulat éjjeli önkényes örködését a tudós tanács nem engedí létesülni, sőt a gyanu alatt levő gonosznak még jó erkölcsi bizonyítványt állított ki, s a letartóztatás éjjelen pedig a bíróságban „superlatos“ ágyba fektették, kedvezésül, nehogy őket is kigyujtassa Szomorú közbiztonsági állapotok ezek.

Vétkes könnyelműség. Ezerelőre így kell neveznünk az esetet, melynek híre nem csakely feltűnést okozott közönségünk egy részénél e hó 6-án reggel, midőn B. J.-né szül. L. J. ápolás-, újon született gyermekének hullája pedig boncolás végett a közkörházba szállított. A szerenesetlen nő — állítólag — még csak nem is gyanította, hogy ismét anyává leend, s midőn fájdalmi elővettek, azt hitte, muló fájdalommal van dolga, így történetet, hogy gyermeke megfult, mialatt ő eszméletlenül rogyott össze. Különben ez ügy még most homályos részleteit a megindított törvényszéki vizsgálat fogja kideríteni.

Nyilvános számadás.

A rimaszombati műkedvelő-társulat által f. évi nov. 26-án tartott előadás bevétele volt a föllíftetésekkel együtt . . . . . 204 frt — kr. kiadása . . . . . 82 frt 76 kr.

maradvány: 121 frt 24 kr. mely összeg a gömörme gyei magyar közművelődési egyesület pénztárnokának, Dapsy József urnak szabályszerűen kiállított nyugtatvány mellett átadott.

Felülíftettek ez alkalommal: Török Bálint 5 frt 20 kr., Kubinyi Imre 3 frt, karzati hölgyközönség 2 frt, Bernáth Gyula 50 kr., Jurasko Jakab 50 kr., Malik Vilmos 50 kr., Csider Károly 40 kr., Molnár József 40 kr., N. N. 1 frt 60 kr., N. N. 10 kr., összesen 14 frt 20 kr.

Kelt Rimaszombat, 1887. decz. 8. A rendezőség.

Hivatalos közlemények.

Gömör-Kishont t. e. megye alispáni hivatalától.

15574/887. sz. Pályázati hirdetés.

A Gömörme gyébe kebelezt Ragály községben létező személyes jogu gyógytár haszon élvezőjének özvegy és gyermekek hátrahagyása nélkül lett elhalálozása folytán, a gyógyyszerési jogosítvány újbóli adományozásának szüksége

merülvén fel, felhivatnak mind azok, kik ezen jogosítványt elnyerni óhajtják, mikép gyógyyszerési oklevéllel és egyéb okmányokkal is ellátott szabályszerű pályázati kérvényeket hivatalomhoz a f. évi deczember hó 31-ik napjáig annyival inkább adják be, mivel a később beérkezendő kérvények figyelembe vételni nem fognak.

Rimaszombat, 1887. november hó 30-án. alispán helyett Ujházy, főjegyző.

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Kiadó lakás.

A főtéren levő Nagy Béla-féle ház: bolt és lakással együtt a jövő 1888. év május 1-től három évre bérbe adatik. — A feltételek iránt értekezhetni Weisz Károly ur kereskedésében.

GÖMÖRI EDE SÖRCSARNOKA RIMASZOMBATBAN.

Alólirott tisztelettel hozom Rimaszombat város és vidéke n. é. közönségének tudomására, miszerint e hó elsejétől **söracsarnokomban** egy elsőrendű bécsujhelyi virslis kitünő készítményei is kaphatók. — Sok utánjárás mellett sikerült csak elérnem, hogy fentemlített bécsujhelyi hentestől **naponta friss szállítmány** érkezék a legkitünőbb **knackwurst, saffaladé, frankfurti és kis tormasvirsliekből**; a melyekből a legjutányosabb áron szívesen szolgálók bárkinek nemcsak söracsarnokomban, hanem nyers állapotban házhoz hordva is.

Rimaszombat, 1887. november 4.

GÖMÖRI EDE, vendéglős.

Hirdetmény.

6711. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **Gömörme gyei Nép- és Iparbank** végrehajtónak **Trajtler Sámuel** és **id. Badinyi Gyula** végrehajtást szenvedő elleni 380 frt 19 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Rimaszombat városa területén fekvő a rimaszombati 308. sz. jtkönyvben foglalt id. Vitáhs József, ifj. Vitalis József, Vitalis Márton, István és Zsuzsanna nevéen álló 378, 380, 381, 382, 400/b. hrszám beltelek és 173. számú házra 890 frt, r-szombati 322. sz. jtkönyvben foglalt Czikó Józsefné szül. Bolyki Lúcia és Vitalis József nevéen álló 400/a. hrszra. újabb árverezést 160 frtban ezennel megállapított kiküáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887 évi **deczember hó 29-ik napján** délelőtt 10 órákor rimaszombati kir. törvényszék telekkönyvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 378, 380, 381, 382, 400/b. hrszám 89 frt és 400/a. hrszám 16 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi november hó 11. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich Lajos**, kir. törvényszéki bíró.

Hirdetmény.

6158. sz. — A rimaszombati kir. törvéuszek mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar kir. kincstár** végrehajtónak **Tózsér Zsigmond** végrehajtást szenvedő elleni 140 frt 98 kr. adókövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Agtelek község határában fekvő az ageteki 56. sz. jtkönyvben foglalt Tózsér Zsigmond nevéen álló A. 1—9. sorszám alatti ingatlanokra az árverést 1006 frtban ezennel megállapított kiküáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi **január hó 24-ik napján** délelőtti 10 órákor Agtelek községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 100 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi nov. hó 6-ik napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Sztaniszlavszky**, kir. tszéki bíró.

Árverési hirdetés.

6615/887. — Gondnokolt **Bónis Lajos** tulajdonához tartozó eszlói erdő **fa- és kéreg-** állománya legtöbbet ígérés útján Rimaszombatban a megyei árvaszék tanácstermében **1888-ik év január hó 9-ik napján** d. e. 10 óráján megartandó nyilvános árverésen eladatik. — Kikiáltási ár 6000 frt és egyéb mellékkötelezettségek elvállalása. Bánatpénz 1000 frt. — Bővebb felvilágosítást ad **Tomcsányi László** gondnok Tornaalján, s a megyei árvaszék Rimaszombatban. A venni szándékozók ezennel meghívotnak.

Kelt Rimaszombatban, Gömör-kishont megye árvaszékénél, 1887. december 6-án.

Török, árvaszéki elnök.

Hirdetés.

A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Gubics György** végrehajtónak **Bugár János** hagyatéká végrehajtást szenvedő elleni 179 frt 13 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Derenesény község határában fekvő a derenesényi 103. szíjönyvben foglalt Bugár János nevén álló A. 1—16. sorszám 1/16. urb. telekre 44. számú házra és urb. erdő s legelő illetményre az árverést 671 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi **december hó 16-ik napján** d. e. 10 órakor Derenesény községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 76 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi szeptember 22. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich Lajos**, kir. tszéki bíró.

Hirdetés.

6164. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Gottlieb Fülöp** végrehajtónak **Gál István** végrehajtást szenvedő elleni 71 frt 98 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő F. Balog község határában fekvő a felső-balogi 24. szíjönyvben foglalt Gál István nevén álló A. I 1—16. sorszám alatti 1/4 urb. telekre 23/4. számú házra és urb. erdő s legelő illetményre az árverést 1145 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi **december hó 28-ik napján** délelőtt 10 órakor F. Balog községben a községi

bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 114 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi okt. hó 9-ik napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich Lajos**, kir. tszéki bíró.

Hirdetés.

6662. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Péter András** végrehajtónak **Perjésy Szabó András** végrehajtást szenvedő elleni 50 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Szutor község határában fekvő a szutori 62. szíjönyvben foglalt 1/4 urbéri telekből és 53. számú házból **Perjésy Szabó András** iránti felerészére az árverést 586 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi **január hó 3-ik napján** délelőtt 10 órakor Szutor községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 58 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi november hó 10. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Sztaniszlavszky**, kir. tszéki bíró.

Hirdetés.

6532. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Pulezner János** és **Várady Károly** végrehajtónak **Bodnár Molnár Zsuzsanna** végrehajtást szenvedő elleni 386 forint 34 kr., 326 frt 80 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Gömör-Panyit község határában fekvő, gömörpanyiti 18 szíj. foglalt Bodnár sz. Molnár Zsuzsanna nevén álló 2/8 urbéri telekre. 16. és 17. számú házra, urbéri erdő s legelő illetményre az árverést 1238 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1888. évi január hó 5-ik napján** délelőtt 10 órakor Gömör-Panyit községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 123 frt 80 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX.

t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi november hó 19. napján. A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság. **Sztaniszlavszky**, kir. tszéki bíró.

Hirdetés.

6457. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar kir. kincstár** végrehajtónak **Vitális Tamás s neje Szücs Mária** végrehajtást szenvedő elleni 146 frt 1/2 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Agtelek község határában fekvő az agtelki 11. szíjben A. 1—11. sorszám alatt foglalt ingatlanokból **Vitális Tamás s neje Szücs Mária** iránti felerészére az árverést 1217 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi **január hó 26-ik napján** d. e. 10 órakor Agtelek községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 121 frt 70 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi november hó 7. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich Lajos**, kir. tszéki bíró.

Hirdetés.

6462. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **magyar kir. kincstár** végrehajtónak **néh. Miskolczy István** örökösei végrehajtást szenvedő elleni 65 frt 49 1/2 kr. adókövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Zubogy község határában fekvő a zubogyi 106. szíjönyvben foglalt **Miskolczy János**, **kiskoru Miskolczy Zsuzsanna**, **Teréz**, **László**, **Mihály**, **István**, **Bitori Gergely s neje Konyha Erzsébet** nevén álló A. 1—12. sorszám alatti ingatlanokra az árverést 704 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi **január hó 27-ik napján** d. e. 10 órakor Zubogy községben a községi bíró házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatik fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 70 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1887. évi november hó 3. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság. **Hánrich Lajos**, kir. törvényszéki bíró.

ÜZLETHELYISÉG-VÁLTOZTATÁS!

Tiszteletteljesen tudatom a n. é. közönséggel, miszerint **ezukrász-üzletemet** (s diszmű-, ezukrászati-, ezukorka-árak és finom italokból álló raktáramat) a Rimaszombat város **belső piacsterén** levő régi törvényszéki épületbe **helyeztem át**, s azt — a t. közönség minden igényeinek megfelelően — teljes kényelmet nyújtó **két külön teremmel** bővítettem, hol gazdag választékban található tészta- és ezukorsüteményeken, izletes fehér és fekete kávé s másnemű hideg és meleg italokon kívül **ujjonnan beszerzett tekeasztal**, sakk, dominojáték és több **napilapok** állanak a látogatók rendelkezésére.

Midőn üzletem új helyiségeit a mélyen tisztelt közönség becses figyelmébe ajánlom, nem mulaszthatom el annak fölemlítését, hogy elsőrendű összeköttetésem folytán egyrészt a legfinomabb hazai és külföldi hamisítatlan **csemege** és könnyebb fajú **borokat** nagy mennyiségben biztosítottam vendégeim számára, — másfelől pedig a házi szükségletre szánt rendes és műezukrász készítményeket a lehető legdusabb választékban s a legmérsékeltebb árért állítom elő, — amint ezt a következő jegyzék is igazolja:

Sütemények: mindennap friss minőségben darabonként 2, 3, 4 és 5 kr-ért kaphatók, nagyobb bevásárlásoknál árleengedés.

Tortaneműk: Piskóta-, Kenyér-, Griliaseh-, Hab-, Linci-, Morzsa- és Gyümölestorta, darabonként 50 krtól fölfelé.

Finomabb minőségű torták: Dobos, Stefania-, Pischinger-, Dió-, Mogyoró-, Punsch-, Garibaldi-, Berlini-, Gyümölcs-, Cacao-, Kávé-, Tejszín-, Tutti-Frutti-, Bécsi-, Zacher-, Pasta-, Pignolli-, Piré-, Gesztenye-, Crocabeuseh- és Pistacia-torta, darabonként 1 fttól fölfelé. Különösen felhívom a t. közönség figyelmét a legújabb három új tortára: a **Fedora** és **Pius** vagy **Római különlegesség** és **Koburg** tortára.

Fagyalékok: Forma-fagyalékok, Zulezok, Chrémek, Geléek, Parfaitek, Mignonjegenezek, és Noixmélek 2 fttól fölfelé.

Czukorkák: Karamell, Borbolya, Málna, Csokoláde-bab, stb. 1 fttól fölfelé kilonként — **Finomabb:** Fondan, Salon, Konzerv, Praline, Kávé.

Ugyanitt egy jó házból való 13—14 éves ifju tanulóul elfogadtatik.

Chrém, Csokoláde, Glazur, Hab, Likör-Konfekte, Marseil Imperial, Gyümölcs, Punch-Roal, Parisien-Desert, valamint az igen kedvelt Baton à la Chrém és Borbolya. Kilonként 2 fttól fölfelé.

Italok: Rum Jamaikai, Ananász, Brazíliai, Cuba 15 krtól fölfelé palackonként. Likörök: Amsterdami, bel- és külföldi mindennemű különleges- ségek gyári áron.

Thea: P-eko, Orosz, Karaván, Melange, Susehön, Imperial, kilonként 4 fttól fölfelé, ugyane fajokból disz-dobozkákba is kapható 18 krtól fölfelé.

Thea sütemények: Pozsonyi-, Ananász-, Malaga- és Anisz-kétszer sült, Piskóta, Thea-Vafel, Nic-Nac, Passians és apró Thea-sütemények kilonként vagy esomagokban mindenkor kaphatók.

Gyümölcsök: Citronad, Citrom, Naranes, Gözezi és Párisi gyümölcsök, valamint mindennemű Belőzött-Gyümölcsök és Levek, Szörpök, Zsílek, Marmeladok és Sajtok idényszerint kaphatók.

Csokoláde: nagy választékban kapható.

Ez alkalommal felkérem a tekintetes orvos urakat, hogy esetleg Cognak, Malaga-Seet és ehez hasonló gyógyitalokat nálam beszerezni méltóztassék.

A közelgő **Karácsony-, Ujév-**, s általában **mindenfélé ünnepek** alkalmára különösen ajánlom ezukrász- diszműtárgyaimat, melyek minőségükhöz képest jótányos árak mellett is megannyi kellemes meglepetést szerző **ajándéktárgyakul** lettek általam megrendelve és készítve.

Végül legyen szabad kijelentem, hogy nagy szerenémnek tartandom, ha sikerülni fog minden vendégemet s a megrendelőket naponként arról győzni meg, miszerint főtörekvésem lesz ez után is a n. é. közönség részéről csekélységem iránt nyilvánult nagybecsü pártfogást, előzékeny és pontos kiszolgálattal meghálálni s jövőre is biztosítani.

Rimaszombatban, 1887. év december hó 1-én.

alázatos szolgálója:

MISKOLCZY ISTVÁN,

műezukrász.